

A Magyar Köztársaság nevében !

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság **B. L. felperesnek – Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen – határozat hatályon kívül helyezése iránt** indított perében a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2.M.224/1995/5. sorszámú ítélete ellen az alperes 6. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500,- (Ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletével megváltoztatta az alperes 2058/17-99. számú határozatát és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 7.902,- Ft 1999. március havi bérpótlékot, továbbá 4.000,- Ft perköltséget.

A megállapított tényállás szerint a nyomozói munkakörű felperest az alperes 1999. március 1-től – március 26-ig terjedő időre szaktanfolyamra vezényelte. A vezénylés időtartamára nyomozói és gépjárművezetői pótlékát szüneteltette. Az alperes részben helyt adva a felperes panaszának a 2058/17-99. számú határozatával megállapította, hogy a nyomozói pótlék és gépjárművezetői pótlék időarányos részére a felperes jogosult. Ténylegesen a felperes részére 1999. március hónapra 678,- Ft nyomozói pótlék került kifizetésre, gépjárművezetői pótlékot részére nem folyósítottak.

Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a felperes keresetét, mind a nyomozói, mind a gépjárművezetői pótlék tekintetében, álláspontja szerint mindkét bérpótlék teljes összegben megilleti a felperest. Kifejtette, hogy a felperest vezényelték a szaktanfolyamra, amelyre a Hszt. 49. § (1) bekezdésében foglalt feltételek szerint van lehetőség eredeti szolgálati beosztásában való meghagyása mellett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vezénylés az állomány tagjának, így a felperesnek az illetménye csökkenésével nem járhat, részére mindkét címen járó illetménypótlék teljes összegben jár.

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a gépjárművezetői pótlék megfizetése alóli mentesítést kérte, a nyomozó pótléokra való jogosultságot nem vitatta.

Előadta, hogy különbséget kell tenni rendszeres, beosztáshoz kötött és nem rendszeres, teljesített órák alapján folyósított pótlékok között. A gépjárművezetői pótlék nem tekinthető rendszeres pótléknak, az a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 42. § értelmében csak szolgálati gépkocsi rendszeres vezetése esetén állapítható meg. Ennek folyósítási feltételeit a 9/1999. MRFK Intézkedés tartalmazza, amely szerint a rendszeresség fogalma akkor valósul meg, ha a felperes az adott hónapban a szolgálati napok felét meghaladóan vezet szolgálati gépjárművet. Ez az MRFK intézkedés a jogszabályokban (Hszt., 140/1996. Korm. rendelet) foglalt rendszeresség fogalmát tölti ki tartalommal.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Kifejtette, hogy a felek között nem vitatott az, hogy a munkavállalót a vezénylés időtartamára távolléti díj illeti meg, ugyanakkor a Hszt. 112. § akként rendelkezik, hogy távolléti díjként a hivatásos állomány tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés és a rendszeres illetménypótlék együttes összege jár. A 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. §-a határozza meg, hogy a távolléti díj számítása szempontjából mit kell rendszeres illetménypótléknak tekinteni, e szerint mind a gépjárművezetői, mind a nyomozói pótlék rendszeres pótlék.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és érdemi döntése is helyes.

A megyei bíróság nem osztotta azt a fellebbezési álláspontot, hogy a gépjárművezetői pótlék nem volna rendszeres pótléknak tekintendő. Mint ahogyan a felperes helyesen hivatkozott rá, a 20/1997. (III. 19.)

BM rendelet 19. § e./ és i./ pontjai értelmében mind a gépjárművezetői pótlékot, mind a nyomozói pótlékot rendszeres pótléknak kell tekinteni.

A vezénylés idejére a felperest a rendszeres illetménypótlékok, a Hszt. 112. § értelmében megilletik, így részére a gépjárművezetői pótlék is jár függetlenül attól, hogy a vezénylés ideje alatt vezetett-e gépkocsit vagy sem.

A kifejtettek alapján a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére, amely a felperesi jogi képviselő munkadíját tartalmazza.

S z o l n o k, 2000. március 9.

Hainfahrt Mártonné dr. sk.

a tanács elnöke

Dr. Kövér Lászlóné sk.

előadó bíró

Pócsné dr. Sóskuti Éva sk.

a tanács tagja

ugyanebben a tárgykörben

MÁS !!!

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Mfv. II.10.403/1999/2. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága *H. Gy. I. rendű, N. F. II. rendű és P. I. III. rendű felpereseknek a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt* a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon 1.M.249/1998/7. szám alatt megindított és a Tolna Megyei Bíróság Mf. 20.019/1999/4. sorszámú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán 2000. március 29-én meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság Mf.20.019/1999/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesek az alperes N. Osztályának állományába tartoznak, ahol felszámoló feladatokat látnak el. Az alperes vezetője a személyi állományra vonatkozó parancsával 1998. augusztus 16-i kezdettel három hónapi időtartamra az I. és a II. rendű felperest az Sz-i Rendőrkapitányság, T-i Rendőrőrs Közbiztonsági Alosztály állományába, a III. rendű felperest pedig a P-i Rendőrkapitányság, D-i Rendőrőrs Közrendvédelmi Csoport állományába vezényelte, járőr feladatok ellátására. Az alperes a vezénylés időtartamára a felperesek különleges bevetési pótlékának folyósítását megszüntette.

A felperesek az intézkedés ellen benyújtott szolgálati panaszuk elutasítását követően keresetet terjesztettek elő. Előadták, hogy a vezénylés végül két hónapig tartott és erre az időtartamra a különleges bevetési pótlék, valamint késedelmi kamat megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Arra hivatkoztak, hogy a vezénylés ideje alatt az eredeti szolgálati beosztásuk megmaradt, ezért a beosztásuk alapján őket megillető különleges bevetési pótlékre a vezénylés ideje alatt is jogosultak.

A munkaügyi bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperesek részére a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 254. §-a alapján a vezénylést megelőző időszakban járt a különleges bevetési pótlék, azonban a vezénylést követően nem az N. Osztály felszámolóinak feladatait, hanem járőri feladatokat láttak el, amelyhez a törvény pótlékot nem állapít meg.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással az indokai alapján helybenhagyta. Azt csupán azzal egészítette ki, hogy a bérpótlék az alpbéren vagy teljesítményen felüli juttatás, a jogi szabályozástól függően csak abban az esetben adható, ha a munkavállaló különleges helyen, különleges munkakörben vagy körülmények között végzi a munkáját, és ezt a személyi alpbér vagy a teljesítménybér megállapításánál nem vették figyelembe. A bérpótlék természetéből fakadóan addig jár, amíg a különleges feltételek fennállnak.

A felperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem szerint az eljáró bíróságok jogi álláspontja sérti a Hszt. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat, mert a Hszt. 43. § (1) bekezdése alapján a vezénylés ideje alatt a beosztásuk nem változott, továbbra is a különleges bevetéseket ellátó állomány tagjai maradtak. Okfejtésük alátámasztására hivatkoztak az Mt. 105. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra is, mely szerint a munkakörébe nem tartozó munkát végző munkavállaló a végzett munka alapján jogosult a díjazásra, de az az eredeti munkaköre szerinti átlagkereseténél nem lehet kevesebb.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Hszt. 99. §-ának (2) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja havi illetményre jogosult. Az illetmény beosztási és rendfokozati illetményből, illetménykiegészítésből, valamint illetménypótlékokból áll.

A (2) bekezdés szerint a beosztási és rendfokozati illetmény együttes összege képezi az alapilletményt. Az illetménypótlék nem része az alapilletménynek.

Az illetménypótlékról a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rend. 8. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

(1) A hivatásos állomány tagja akkor jogosult a Hszt-ben meghatározott illetménypótlékra, ha olyan beosztást tölt be, amely az átlagosnál nagyobb veszéllyel vagy fokozott igénybevétellel, illetve többletkövetelmények teljesítésével jár, továbbá, ha az átlagosnál kedvezőtlenebb körülmények elviselésére kényszerül, és ezeket a követelményeket és körülményeket a beosztási illetményben nem lehet elismerni.

(2) Az illetménypótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékra jogosító szolgálati tevékenység tényleges kifejtésének, illetve a beosztás betöltésének idejére jár.

(3) Az egy hónapra számított illetménypótlékok esetében, ha a hivatásos állomány tagja az adott hónapban bármely oknál fogva a munkanapok felénél többet távol van, számára csak az időarányos rész folyósítható.

Ugyanezen rendelet 50 §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a különleges bevetési pótlék a különlegesen veszélyes szolgálati feladatok ellentételezésére, továbbá a feladatok végrehajtásához szükséges folyamatos intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál, kizárólag az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére.

A rendelet 2. számú mellékletében a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság „Neutron” beavatkozó egysége a különleges bevetési pótlékra jogosultak körében szerepel.

Kétségtelen, hogy a Hszt. 49. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a hivatásos állomány tagja a szolgálat érdekében történt vezénylés ideje alatt az eredeti szolgálati beosztását megtartja, azonban az ahhoz tartozó alapilletmény a Hszt. idézett 99. §-ának (2) bekezdése szerint a beosztási és rendfokozati illetmény együttes összege, amely felperesek esetében nem változott.

A felperesek a vezénylés időszaka alatt járőri feladatokat láttak el, amelyből helytállóan vonták le az eljárt bíróságok azt a következtetést, hogy a különleges bevetési pótlék jogszabályi feltételeinek hiányában ezen időszakra a pótlékra jogosultságot nem szereztek.

Ez következik a Hszt. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltakból is, mely szerint a pótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére jár. A felperesek a vezénylés időszakában a beosztásukat megtartották ugyan, de azt ténylegesen nem töltötték be, a Hszt. 99. § (2) bekezdése szerinti alapilletményük pedig nem sérült.

A Munka Törvénykönyve rendelkezéseinek alkalmazását a Hszt. nem engedi meg, így a felülvizsgálati kérelemnek az Mt. 105. §-ára való hivatkozása megalapozatlan.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275/A. § (1) bekezdése alapján a másodfokon eljárt bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

Budapest, 2000. március 29.

Dr. Ádám Lóránt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Földényi Gyuláné s.k.

előadó bíró

Dr. Molnár Istvánné s.k.

bíró